

Подновяване на обетите ни

***„Когато дадеш обет на Господа, твоя Бог, не забавяй да го изпълниш, защото това би било грях за теб, и Господ, твоят Бог, със сигурност ще ти го поиска.“
Второзаконие 23:21***

От поколения наред началото на новата година често се свързва с решението да си поставим нови цели. Затова това е подходящо време да помислим за ангажменти, които ще подобрят живота ни. С настъпването на новата 2026 година много от Божиите хора също ще се възползват от възможността да се замислят сериозно за посветените си живот в новостта на живота. Те ще се посветят отново, ще се фокусират отново и ще се стремят към по-високи постижения в растежа си като последователи на Исус и ще бъдат по-верни в изпълнението на обетите си за посвещение, жертва и служение на Господа, дори до смърт.

Обръщането на нова страница в календарите ни е отличен момент да размислим върху изобилната доброта, милост и благословения, получени от любящите ръце на нашия Небесен

януари 2026

Отец през изминалата година. Правим това с голяма радост и благодарност. Това е и момент да погледнем напред с все по-голямо очакване и надежда, тъй като виждаме все повече доказателства, че отдавна обещаното царство на Христос е по-близо, отколкото когато за пръв път повярвахме (Римляни 13:11). Очакваме с нетърпение да използваме времето, талантите и възможностите си по нови начини, за да служим на нашия любящ Небесен Отец и неговия народ. Ще продължим да се подготвяме да споделим с него неговите крайни планове и чудесна цел да донесе благословения на живот и мир на бедното, болно от греха и умиращо човешко семейство, и да осигури помирение за всички послушни под управлението на идващото царство на мира на Христос.

Даване на обет

Да „положиш обет“ означава да дадеш тържествено обещание или да се ангажираш да направиш нещо. Когато искреният последовател на нашия Господ Исус положи обет, това отразява състоянието на сърцето на брата или сестрата и представлява живот на пълна отдаденост и служение на Небесния Отец. То включва жертването на всичко, което имаме, и на всичко, което се надяваме да бъдем. (Псалми

50:5; 1 Петрово 2:5). Полагането на обет пред Бога трябва да се прави с цялото ни сърце, с намерението да изпълним този ангажимент и да бъдем верни на него. Синът на Давид, Соломон, говори за сериозността на полагането на обети и верното им спазване, когато пише: „Когато дадеш обещание на Бога, не забавяй да го изпълниш, защото Бог не се радва на глупаците. Дръж всичките си обещания, които си дал на Него. По-добре е да не казваш нищо, отколкото да дадеш обещание и да не го изпълниш.“ Еклесиаст 5:4,5

Жива жертва

Всички единомислещи деца на Бога са вдъхновени от мъдрия съвет на апостол Павел, който пише: „Затова, братя и сестри, моля ви, предвид Божията милост, да принесете телата си в жертва, свята и угодна на Бога – това е вашето истинско и подобаващо поклонение. Не се съобразявайте с този свят, а се преобразувайте чрез обновяване на ума си. Тогава ще можете да изпитате и одобрите Божията воля – добра, угодна и съвършена воля.“ Римляни 12:1,2

Вдъхновяващото увещание на Павел да отдадем живота си като жертва на Небесния Отец е отправено само към онези, които са отдавали изцяло сърцата и живота си на Господа и са били

оправдани чрез кръвта на жертвата на Исус. (Римляни 5:8,9; 1 Петрово 1:18,19). Те са били призовани и избрани от Бога по време на настоящия приемлив период за жертва. Както древните първосвещеници на Израил се принасяха в жертва на Бога, така направи и Исус. „За разлика от другите първосвещеници, Той не се нуждае да принася жертви всеки ден. Те правеха това първо за собствените си грехове, а след това за греховете на народа. Но Исус направи това веднъж завинаги , когато се принесе в жертва за греховете на народа. Законът назначаваше първосвещеници, които бяха ограничени от човешката слабост. Но след като законът беше даден, Бог назначи Своя Син с клетва, и Синът Му стана съвършеният Първосвещеник завинаги.“ Евреи 7:27,28

Апостолът цени привилегията си да живее живот, посветен на Бога. В писмото си до своя възлюбен Тимотей той му напомня: „Това е достоверно слово: ако умрем с Него, ще и живеем с Него; ако издържим, ще и царуваме; ако Го отречем, и Той ще ни отрече; ако сме неверни, Той остава верен, защото не може да се отрече от Себе Си.“ 2 Тимотей 2:11-13

Най-висок приоритет

Апостол Петър говори за нашето следване на стъпките на Исус и подчертава колко е важно това да бъде най-високият ни приоритет в живота. „Чрез които Той ни е дал Своите скъпоценни и велики обещания, за да станете чрез тях участници в божественото естество, като сте избягали от покварата, която е в света поради греховните желания. Затова полагайте всички усилия да допълните вярата си с добродетел, добродетелта с познание, познанието с самоконтрол, самоконтрола с постоянство, постоянството с благочестие, благочестието с братска любов () и братската любов с любов.“ 2 Петрово 1:4-7

Продължавайки, апостолът добавя: „Затова, братя, бъдете още по-ревностни да утвърдите вашето призвание и избора ви, защото ако направите това, никога няма да паднете; така ще ви бъде богато осигурен вход в вечното царство на нашия Господ и Спасител Исус Христос.“ 2 Петрово 1:10,11

Придобиване на Христос

Павел написа много личен разказ за собствените си преживявания в писмото си до църквата във

Филипи, които са значими уроци за нас. Той казва: „Всичко, което имах, считах за загуба заради Христа. Всъщност, считам всичко за загуба заради превъзходната стойност на познаването на Христос Исус, моя Господ. Заради Него съм претърпял загубата на всичко и го считам за боклук, за да спечеля Христос и да бъда намерен в Него, без да имам своя собствена праведност, която идва от закона, а тази, която идва чрез вяра в Христос, праведността от Бога, която зависи от вярата – за да позная Него и силата на Неговото възкресение, и да споделям Неговите страдания, като ставам подобен на Него в Неговата смърт, за да постигна по всякакъв начин възкресението от мъртвите.“ Филипяни 3:7-11

Апостолът ни казва, че е бил готов да се откаже от всички лични надежди, амбиции и почести, за да получи благоволение от Христос. Същото трябва да важи и за християните. Всички други интереси и земни предимства нямат трайна стойност. Те бледнеят в сравнение с небесната надежда и с постигането на божественото благоволение и благословение като „наследници на Бога и сънаследници с Христос“. Римляни 8:16,17

Исус учеше с притчи

Важен урок във връзка с това как изпълняваме обетите си към Небесния Отец ни беше даден от Учителя, когато разказа притчата за талантите. „Отново, Царството небесно може да бъде илюстрирано с историята за един човек, който тръгва на дълго пътешествие. Той събра слугите си и им повери парите си, докато го нямаше. На един даде пет торби сребро, на друг две торби сребро, а на последния една торба сребро – разпределяйки ги пропорционално на способностите им. После тръгна на пътешествие.“ (Матей 25:14,15). От Петдесетница насам всеки от посветените последователи на Исус е отговорен и се отчита пред Бога според собствените си способности. Това се вижда в тяхната вяност да използват това, което притежават, в служението си към Него, включително времето, влиянието и възможностите си. „Всичко, което давате, е приемливо, ако го давате с готовност. И давайте според това, което имате, а не това, което нямате.“ 2 Коринтяни 8:12

Петте таланта и двата

Продължавайки притчата, Исус каза: „Слугата, който получи петте торби със сребро, започна да

инвестира парите и спечели още пет. Слугата с двете торби със сребро също се залови за работа и спечели още две. Но слугата, който получи една торба със сребро, изкопа дупка в земята и скри парите на господаря си.“ Матей 25:16-18

Отговорните настойници ще търсят и ще намерят начини и места, където да използват талантите, които притежават и които са изцяло посветени на Небесния Отец. Те използват осветената мъдрост и преценка в своя полза под провидението и ръководството на Божието Слово. Наш дълг е да изучаваме как да използваме най-добре талантите си, за да получим най-голяма полза и да донесем слава и чест на Господа. Слугата, който имаше един талант, не прояви правилна преценка, а небрежно зарови таланта си в земни желания и стремежи, показвайки по този начин липса на любов и признателност към Бога за благословенията, които е получил от Него.

Тогава Исус каза: „След дълго време господарят им се върна от пътуването си и ги повика да му дадат отчет за това как са използвали парите му. Слугата с петте торби сребро, на когото беше поверил петте торби сребро, излезе напред с още пет и каза: Господине, ти ми даде пет торби сребро да инвестирам и аз спечелих още пет.

Господарят беше пълен с похвали. Браво, мой добър и верен слуга. Ти си бил верен в управлението на тази малка сума, затова сега ще ти дам много повече отговорности. Ела и сподели радостта на господаря си! Слугата, който беше получил двете торби сребро, излезе напред и каза: „Господине, ти ми даде две торби сребро да ги инвестирам, а аз спечелих още две. Господарят каза: „Браво, мой добър и верен слуга. Ти си бил верен в управлението на тази малка сума, затова сега ще ти дам много повече отговорности. Ела и сподели радостта на господаря си!“ Матей 25:19-23

Изявлението в притчата, че Господ по-късно получил отчет от слугите си, сочи към факта, че всеки от последователите на Исус се съди според верността си в използването на талантите, способностите и възможностите, предоставени им по време на тяхното християнско пътуване. Апостол Петър каза: „Дойде времето, когато съдът трябва да започне от Божия дом.“ (1 Петрово 4:17). Към тази мисъл Павел добави: „Ние се трудим, за да бъдем приети от Него, независимо дали сме тук, или не сме. Защото всички ние трябва да се явим пред съдилището на Христос, за да получи всеки според делата, които е извършил в тялото си, било то добро или лошо.“ 2 Коринтяни 5:9,10

Неполезният слуга

Продължавайки с притчата, четем: „Тогава този, който беше получил един талант, излезе и каза: Господине, знаех, че си строг човек, който жъне, където не е посял, и събира, където не е разсял. Страхувайки се, отидох и скрих таланта ти в земята. Ето, вземи си твоето! Господарят му отговори: Зъл и ленив слуга! Знаеше ли, че жъна, където не съм сеял, и събирам, където не съм посял? Тогава трябваше да инвестираш парите ми при банкерите. Когато се върна, щях да си получа парите обратно с лихва.“ Матей 25:24-27

Недоходоносният слуга, който имаше един талант, служи като важна отправна точка, както се вижда в следващите стихове: „Тогава господарят каза: Вземете таланта от него и го дайте на човека, който има десет таланта, защото на всеки, който има нещо, ще му се даде още, и той ще има повече от достатъчно. Но от този, който няма нищо, дори и това, което има, ще му бъде отнето.“ Матей 25:28,29

Чрез тази притча Исус учи, че на онези, които не използват възможностите и привилегиите, с които разполагат, за да служат на Бога, тези привилегии ще им бъдат отнети. Те ще бъдат дадени на други, които са били верни в

използването на талантите и възможностите си с печалба.

Предизвикателството на Сатана

Нашият Господ Исус е най-добрият пример за пълна отдаденост, който можем да следваме. Той демонстрира тази отдаденост скоро след като беше кръстен в река Йордан от Йоан Кръстител. Тогава Небесният Отец позволи на Сатана да го изкуши според плътта, света и противника. В Евангелието се чете: „Тогава Исус беше отведен от Духа в пустинята, за да бъде изкушен там от дявола. Четиридесет дни и четиридесет нощи Той пости и стана много гладен.“ Матей 4:1,2

Исус оспори първото предложение на Сатана, че ако е Син Божий, може да заповяда на камъните да се превърнат в хляб, за да задоволи глада си. Исус бързо отговори с библейски отговор, като провъзгласи: „Писано е: Човек не живее само с хляб, но с всяко слово, което излиза от устата Божии.“ Матей 4:3,4; Второзаконие 8:3

Във втория си опит Сатана цитира един стих от Псалом 91:11,12 (-), който сякаш уверяваше Исус, че ако наистина е Син Божий, може да се хвърли от върха на храма, без да се страхува, че ще се нарани (). И отново Господ се обърна към

Писанието за отговор – такъв, който правилно квалифицираше значението на това, което Сатана беше цитирал подвеждащо. Исус каза: „Не изкушавай Господа, твоя Бог.“ Матей 4:5-7; Второзаконие 6:16

Третият опит на Сатана срещу Исус беше да го отведе мислено на една много висока планина, от която можеха да видят всички царства на света. Дяволът предложи да ги даде на Исус, ако той падне и му се поклони. Но нашият Господ отново отговори: „Писано е: На Господа, твоя Бог, да се поклониш и само на Него да служиш.“ Матей 4:8-10; Второзаконие 6:13,14

По-късно апостол Павел определи Сатана като бога на този зъл свят. „Сатана, който е богът на този свят, е заслепил умовете на онези, които не вярват. Те не могат да видят славната светлина на Благата вест. Те не разбират това послание за славата на Христос, който е точното подобие на Бога.“ (2 Коринтяни 4:4). Когато Исус беше пред Пилат, той призна, че ще има царство, но то няма да бъде „от този свят“. Той каза на Пилат: „Моето царство не е земно царство... Моето царство не е от този свят. (Йоан 18:36). От това разбираме, че всяко споделяне със Сатана на властта над този зъл свят би било грях от страна на Исус. Знаейки

това, Господ не се подведе от предложението на Сатана.

Подготовка за войната

В писмото си до църквата в Ефес Павел призовава: „Накрая, бъдете силни в Господа и в Неговата могъща сила. Облечете се с пълното Божие въоръжение, за да можете да устоите срещу хитростите на дявола. Защото нашата борба не е срещу плът и кръв, а срещу владетелите, срещу властите, срещу силите на този тъмен свят и срещу духовните сили на злото в небесните места.“ (Ефесяни 6:10-12). Апостолът насърчава братята към по-голяма вяра, увереност и доверие в силата на нашия Господ. Това е особено важно в днешното време, в което живеем.

„Затова облечете се с цялата Божия броня, за да можете да устоите на врага в злото време. Тогава след битката ще останете непоколебими. Застанете на мястото си, облечени с колана на истината и бронята на Божията правда. За обувки облечете се с мира, който идва от Благата вест, за да бъдете напълно подготвени. В допълнение към всичко това, дръжте щита на вярата, за да спрете огнените стрели на дявола. Облечете се

със спасението като шлем, и вземете меча на Духа, който е Божието слово.“ Ефесяни 6:13-17

Необходимо е да облечем цялата Божия броня, за да се предпазим от огнените стрели, които могат да ни поразят, защото нашата война е срещу княза на тъмнината и злите духове в небесните места. Ако Сатана осъзнае, че сме добре защитени и му се противопоставяме с благодатта и силата, които ни дава Небесният Отец, той ще се оттегли от атаките си, макар че винаги ще бъде нащрек да види дали по някакъв начин сме отхвърлили християнската броня поради липса на бдителност. Яков 4:7; 1 Петър 5:8,9

Срещу този размирен свят

Влизайки в новата 2026 година, ние го правим с осъзнаването на страха и несигурността, които сега обхващат нациите. В много от така наречените западни страни се наблюдава нарастваща поляризация на правителствата и нагласите на хората по почти всички вътрешни и световни въпроси. Това води до нарастващи политически и социални вълнения, а в някои случаи и до насилие и убийства. От друга страна, изкуственият интелект (AI) се развива експоненциално в целия свят. С това се появяват

много страхове от използването му по разрушителен начин, както срещу отделни лица, така и срещу обществото като цяло. Постепенното отслабване на наемането на работна ръка и пазара на труда също е голяма причина за безпокойство за много хора и семействата на . Това безпокойство се усилва поради перспективата AI да елиминира огромен брой работни места, тъй като става все по-широко използван.

На световната сцена войната между Русия и Украйна продължава без споразумение за окончателно мирно решение. Въпреки че Израел и Хамас наскоро се споразумяха за прекратяване на огъня и някои други условия, ситуацията в Израел и Близкия изток като цяло все още е барутен погреб от потенциални проблеми, атаки и възможно възобновяване на тотална война. Към това се добавя и нарастващият антисемитизъм в много страни, тъй като хората и нациите все повече обвиняват Израел за многото проблеми, пред които е изправена тази част от света. Терористичните организации все още действат в различни части на света, което кара мнозина да се страхуват кога и къде може да се случи поредната атака. Тези и много други доказателства за нарастващото напрежение в света в началото на 2026 г. със сигурност ни

напомнят думите на Павел: „В последните дни ще настанат опасни времена.“ (2 Тимотей 3:1) Колко важно е за християните да признаем необходимостта да облечем цялата Божия броня и да поддържаме решимостта си да водим добрата борба на вярата. 1 Тимотей 6:12

Ежедневно напомняне

Много изучаващи Библията са запознати с четивото „Моята сутрешна решителност“, което е било чудесен източник на ежедневна помощ и насърчение за много християни. Нека продължаваме да се радваме на чудесния му обхват от благословения, докато се стремим да направим нашето призвание и избор сигурни. Включваме го тук като напомняне за нашата отговорност и привилегия да подновим обетите си към Господа сега и през цялата Нова година, която е пред нас.

Моето сутрешно решение

Първата ми мисъл ще бъде: „Какво да отдам на Господа за всичките Му благодееия към мен? Ще взема чашата на спасението и ще призова името на Господа [за благодат, която да ми помогне]. Ще изпълня обетите си към Всевишния.“ Псалми 116:12-14

Спомняйки си божественото призвание: „Съберете при мен светиите Ми, онези, които са сключили завет с Мен чрез жертва“ (Псалми 50:5), аз решавам, че с помощта на благодатта на Господа днес, като светия на Бога, ще изпълня обетите си, продължавайки да жертвам плътта и нейните интереси, за да достигна небесното наследство в сънаследство с моя Изкупител.

Ще се стремя да бъда прост и искрен към всички.

Ще се стремя да угаждам и почитам не себе си, а Господа.

Ще се старая да почитам Господа с устата си, така че думите ми да бъдат благодатни и благословени за всички.

Ще се стремя да бъда верен на Господа, на Истината, на братята и на всички, с които имам отношение, не само в големите дела, но и в малките неща от живота.

Доверявайки се на божествената грижа и провидението, което надделява над всичките ми интереси за моето най-висше благо, ще се стремя не само да бъда чист в сърцето си, но и да отблъсквам всяка тревога, всяко недоволство, всяко обезкуражаване.

Няма да роптая, нито да се оплаквам от това,
което Господната провидение може да допусне,
защото

„Вярата може да му се довери твърдо, каквото и
да се случи.“